

Делата Божи

*Ще прочета 9-та глава от Евангелието на Йоана.
Отговори Исус: „Нито е той съгрешил, нито
родителите му, но да се явят делата Божи на него“. (–
3-ти стих.)*

Ще дам едно малко обяснение върху слепородения, за когото се говори в прочетената глава. Ако видите сутрин кепенците на някоя къща затворени, какво лошо има в това? Кой е виновен, или кой е сгрешил, че кепенците са затворени? – Никой не е виновен, никой не е сгрешил. Кепенците са затворени, защото хората още си почиват. Като се събудят, те ще отворят кепенците, ще видят външния свят, ще видят Славата Божия. Такова било положението на този сляпороден. Запитали Христа: „Кой е сгрешил, че кепенците му са затворени, бащата или майката?“ – Нито той, нито бащата, нито майката, но да се явят делата Божи на него. Следователно кепенците на хората се отварят, когато те трябва да видят Славата Божия, делата Божи. Кепенците се затварят, когато те почиват. Противоречието, което се явява тук, е следното: как е възможно човек да се е родил сляп без да е сгрешил? Казвам: няма слепи хора в света. Когато хората спят, всички са слепи. Щом се събудят, очите им се отварят, и те проглеждат. Размишление върху 35-ти стих от прочетената глава: „Чу Исус, че са го изпъдили вън, и като го намери, рече му: „Ти вярваш ли в Сина Божия?“ Изводът от този стих е, че великият свят се интересува от човека, иска да знае защо са го изпъдили. Когато хората те изпъдят вън, само тогава Христос ще те намери и ще те запита: „Ти вярваш ли в Сина Божия?“ Обаче, за да те изпъдят, това показва, че очите ти са отворени. Слепият човек никой не пъди вън. Щом се отворят очите му, тогава го пъдят вън. Значи могат да изпъдят вън само хора, очите на които са отворени. Казвате: „Как ще познаем кой човек е сляп, и кой е с отворени очи?“ Ще ви дам няколко мисли да видите как се познава човекът. За да познаеш човека, погледни го в

очите, погледни го в ушите, погледни го в носа, погледни го в устата, погледни го в ръцете, погледни го в краката и след това тегли права линия отгоре до долу. Ако главата му е светла, ако краката му са топли, това е човекът. Ако при главата на този човек можеш да прочетеш книгата на своя живот, той всякога може да ти бъде приятел. Ако при краката на този човек можеш да сготвиш своето ядене, той всякога може да ти бъде полезен. Сега ще ви дам още няколко мисли за приложение в живота.

Ако в пътя на живота, в който си тръгнал, твоята звезда постоянно изгрява, ти си в пътя на светлината. Ако в пътя, в който си тръгнал, твоята звезда постоянно залязва, ти си в пътя на тъмнината.

Следвай пътя на водата: където минеш, мий и задигай всичко.

Каквото намериш по пътя, търкаляй, обръщай, макар и да окаляш.

Ходи и там, където не те канят.

Излизай оттам, откъдето те пъдят.

Младата булка вода не кани, тя изпраща водата.

Понякога хубавите семена и в калта добре растат.

Кал, която не можеш да впрегнеш на работа, показва твоето невежество. Кал, която можеш да впрегнеш на работа, показва твоето знание.

Водата е и в океана, и в морето, и в езерото, и в локвата, и в дъждовните капки, но различно се проявява. В океана водата дава угощение на големите риби, в морето – младите забавлява, в езерото – малките отглежда, в локвите – жабите всред лято на сухо оставя.

Ако си на угощение, в океана си; ако си на забавление, в морето си; ако се клатушкаш като лист, в езерото си; ако си без петаче в джоба, в локвата си.

Когато локвата изсъхне, жабите започват да скачат от едно място на друго. Те приличат на малките деца, които прескачат въжето от едната и от другата страна. Трябва ли да плачеш за изсъхналата локва на страданието? Трябва ли да се отчайваш за изсъхналата локва на мъчението?

Следвай пътя на жабите. Защото жабите най-много пеят, когато наближи време локвата да изсъхва. Думите на жабешката песен са: „кум-кво-ква“ – дойде време за човешкото спасение.

В началото на лятото вие слушате вестта на тези Божии пророци, които се провикват от изсъхналите блата: „Свестете се хора и тръгнете в пътя, който води към голямото море“.

Всяка форма на Духа е написан лист от великата книга на живота. Блажен е онзи, който може да чете по този лист. Има две важни книги: книгата на живота и книгата на смъртта. Листата от книгата на живота нито овехтяват, нито съхнат, нито се откъсват, нито се изгубват. Те винаги са здрави, сочни, като пресните плодове. Листата от книгата на смъртта са сухи и разхвърляни по цялата земя. Не плачи за нейните изсъхнали листа. Не тъгувай за нейните листа, разхвърляни по цялата земя. Благословен е онзи дом, който е изчистен от изсъхналите листа на смъртта.

Ум, населен със светли мисли, сърце, обитаемо от светли чувства, и воля, изразителка на благородни постъпки, са вечните подтици на Духа на Доброто. Непрестанно следвай този път.

Когато господарят идва, вратата се отваря. Когато господарят влиза, вратата се затваря. Когато Духът идва, вратата на твоето сърце се отваря. Когато Духът влиза, вратата на твоето сърце се затваря. Всяко отваряне и затваряне на вратата подразбира завършен разумен процес. Не отваряй вратата, преди Духът да е дошъл. Не затваряй вратата, преди Духът да е влязъл.

Беседа от Учителя, държана на 19 август 1932 г., 5 ч. сутрин.